

7η επέτειος ενθρόνισης Αυστραλίας Μακαρίου και χειροτονία Διακόνου στο Σύδνεϋ

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Με εκκλησιαστική λαμπρότητα και μέσα σε κλίμα πνευματικής χαράς εορτάστηκε η μνήμη των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στο [Σύδνεϋ](#), ενώ τελέστηκε η χειροτονία ενός καινούργιου μέλους της ιερατικής οικογένειας της Ορθοδόξου εν Αυστραλία Εκκλησίας, από τον [Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ. Μακάριο](#). Παράλληλα, εορτάστηκε και η εβδόμη επέτειος της ενθρονίσεως του Αρχιεπισκόπου, γεγονός που προσέδωσε μεγαλύτερη συγκίνηση στην ημέρα και στους παρισταμένους κληρικούς και λαϊκούς.

Αναλυτικότερα, το πρωί της Δευτέρας, 29 Ιουνίου 2026, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, τελέστηκε Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ. Μακαρίου, πλαισιούμενου από τους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Πέρθης κ. Ελπίδιο και Καμπέρας κ. Αθηναγόρα, μέλη της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου, τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Μαγνησίας κ. Χριστόδουλο, Αρχιγραμματέα της Συνόδου, και τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Κερασούντος κ. Χριστοφόρο, Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Στην Ευχαριστιακή Σύναξη συμμετείχε πλειάδα κληρικών της πόλεως του Σύδνεϋ, ενώ εκκλησιάστηκαν πολυάριθμοι ευσεβείς πιστοί.

Τη χαρά της τοπικής Εκκλησίας για την επέτειο ενθρονίσεως του Ποιμενάρχου της επαύξησε η τέλεση της εις Διάκονον χειροτονίας του κ. Λάμπρου Λάμπρου, ευσεβούς και αγαπητού νέου της Ομογενείας. Προ της χειροτονίας, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος απηύθυνε πνευματικές συμβουλές και νουθεσίες προς τον νέο Διάκονο, τονίζοντάς του καταρχάς ότι καθίσταται λειτουργός των Μυστηρίων της Εκκλησίας, η οποία «έχει ως ακλόνητο και άρρηκτο θεμέλιο την πίστη που μας παρέδωσαν οι άγιοι Απόστολοι• ανόθευτη, απαραχάρακτη, κρυστάλλινη και αμόλυντη από τις διδασκαλίες των αιρετικών όλων των εποχών».

Εμπνεόμενος από το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, επεσήμανε ότι η αποστολή κάθε κληρικού είναι να οικοδομείτο Σώμα του Χριστού και εξέφρασε τη βεβαιότητα ότι ο χειροτονούμενος είναι καταλλήλως προετοιμασμένος για αυτή την αποστολή. «Γεννήθηκες από ευλαβείς γονείς και ανατράφηκες σε μια ευλογημένη οικογένεια», παρατήρησε, ενώ μνημόνευσε τη μακαριστή προγιαγιά του νέου Διακόνου, Θεοφανώ, η οποία υπήρξε για εκείνον ό,τι η Μακρίνα για τον Μέγα Βασίλειο. «Απέκτησες μόρφωση και παιδεία θύραθεν και θεολογική», συνέχισε, «αλλά για μένα το πιο σημαντικό σου χαρακτηριστικό δεν είναι ότι έχεις πτυχία• το σημαντικότερο όλων είναι ότι πάντοτε ήσουν, όχι απλώς κοντά, αλλά μέσα στην Εκκλησία. Από μικρό παιδί βοηθούσες στο Ιερό, κατόπιν κατηχητής, νεοκόρος, ψάλτης, στη διακονία της νεότητας, σε προσκυνήματα... Συνδέθηκες με εκλεκτούς κληρικούς της Αρχιεπισκοπής μας, τα Μοναστήρια μας υπήρξαν για σένα καταφυγή και τόπος αγαπημένος και, μ' ένα λόγο, όπως μού έγραψες στο Βιογραφικό Σημείωμα που σου ζήτησα, “η Εκκλησία είναι η ζωή μου. Ό,τι είμαι, ό,τι έχω και ό,τι ελπίζω να γίνω βρίσκεται στον Χριστό και την Αγία Του Εκκλησία”. Είναι συγκλονιστικό να ακούει κάποιος αυτά τα λόγια από έναν νέο άνθρωπο σε μια εποχή που όλοι επιθυμούν την πρόσκαιρη δόξα, την εφάμαρτη ηδονή, τα χρήματα και τις φθηνές απολαύσεις. Πράγματι, αυτός σου ο ζήλος, αγαπητό μου παιδί, με συγκινεί βαθιά και με γεμίζει ελπίδα και βεβαιότητα ότι

σήμερα εισέρχεται στις τάξεις του κλήρου ένας καλός και δόκιμος εργάτης του Ευαγγελίου, ένας άγιος διάκονος των Μυστηρίων του Χριστού».

Προτού ολοκληρώσει τον νουθετήριο λόγο του, ο Αρχιεπίσκοπος παρατήρησε ότι, ενώ οι κίνδυνοι για όσους υπηρετούν την Εκκλησία έχουν εν πολλοίς διαφοροποιηθεί σε σχέση με την εποχή που έζησαν οι Απόστολοι, ένας σοβαρός κίνδυνος παραμένει και είναι αυτός των ψευδαδέλφων. Πρόκειται για εκείνους που προσποιούνται ότι είναι δούλοι του Κυρίου και αδελφοί μας, αλλά στην πραγματικότητα έχουν πατέρα τον διάβολο, εξήγησε και προέτρψε πατρικά τον νέο Διάκονο: «Μείνε μακριά από αυτές τις καταστάσεις, μείνε μέσα στην ασφάλεια της Εκκλησίας και του Χριστού και μην σε παρασύρουν οι ψεύτικες υποσχέσεις και οι σειρήνες των ψευδαδέλφων».

Στο τέλος της χειροτονίας του, ο π. Λάμπρος δέχθηκε τα συγχαρητήρια και τις ευχές του ιερού Κλήρου και των εκκλησιασθέντων πιστών, στους οποίους περιλαμβάνονταν οι γονείς, τα αδέρφια και η σύζυγός του, Συμέλα, καθώς και μέλη της Ενορίας Αγίων Πάντων Belmore, στην οποία θα ξεκινήσει τη διακονία του. Ο δε πνευματικός του πατέρας, Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μαγνησίας κ. Χριστόδουλος, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Μακάριο, αναγνωρίζοντας ότι «είστε άνθρωπος που πάντοτε δίνετε και τις χαρές τις μοιράζεστε, καθότι σήμερα, κατά την επέτειό σας, δεν κρατήσατε τη χαρά αυτή για τον εαυτό σας. Αλλά μοιράσατε τη χαρά σας με τη χειροτονία του νέου Διακόνου και, όπως κάθε φορά, μοιράζεστε τις χαρές με όλους εμάς». Περαιτέρω, ο Θεοφιλέστατος, εκ μέρους της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου, του Κλήρου και του Λαού της Αρχιεπισκοπής, ευχήθηκε στον Σεβασμιώτατο «ο Θεός να σας δυναμώνει, να σας χαριτώνει και να σας δίνει υπομονή», διότι, όπως επισήμανε, «γνωρίζουμε ότι το έργο το οποίο έχετε αναλάβει, είναι ένα έργο δύσκολο. Αλλά αν κοιτάξουμε πίσω, σε αυτά τα επτά χρόνια, θα δούμε ότι πράγματι έγινε μια μεγάλη αλλαγή στην Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας - με το νέο Σύνταγμα, με την Επαρχιακή Σύνοδο, με τις χειροτονίες πολλών κληρικών και με όλα αυτά τα οποία εσείς, σεπτέ μας Ποιμενάρχα και Γέροντα, διακονείτε».

Αρχιεπίσκοπος Μακάριος: Επτά χρόνια Ορθόδοξης μαρτυρίας και προσφοράς στην Αυστραλία

Επτά χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από την ημέρα όπου ο [Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος](#) ενθρονίστηκε στην μακρινή αυτή Επαρχία του Οικουμενικού Θρόνου, ξεκινώντας μία νέα σελίδα στην Ελληνορθόδοξη Εκκλησία της πέμπτης ηπείρου.

Κάθε χρόνο, κατά την ημέρα αυτή, επιστρέφουμε νοερά σε εκείνη τη μεγαλειώδη τελετή ενθρονίσεως, στον κατάμεστο Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Σύδνεϋ, εκεί όπου οι καρδιές μας σκίρτησαν από συγκίνηση στο άκουσμα της συγκλονιστικής ομολογίας του Αρχιεπισκόπου: **«Δεν ανήκω στον εαυτό μου, αλλά στον Χριστό και στο ποίμνιό μου».**

Η συνέντευξη στη Μαρία Γιαχνάκη

Ο Σεβασμιώτατος φροντίζει να βρίσκεται κοντά στα πνευματικά του τέκνα, για να ακούσει τον χτύπο της καρδιάς τους, ενώ αντιμετωπίζει με επιμονή και ακατάβλητο σθένος τα μικρά και μεγαλύτερα εμπόδια και τις πολλές προκλήσεις της ταραχώδους εποχής μας.

Λίγο πριν μεταβεί στην Αυστραλία για την ενθρόνισή του ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος σε μια συγκινητική συνέντευξη είχε μιλήσει στη δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη για τους στόχους του, την ευθύνη που πήρε στους ώμους του.

line-height: 0;" class="mce_SELRES_start">

Συμπορευόμενοι «εκ ψυχής»

Κυρίαρχο χαρακτηριστικό της επταετούς πια ποιμαντορίας του είναι η ολόψυχη αφιέρωσή του σε πρωτοβουλίες και έργα τα οποία αναζωογονούν την Ιερά Αρχιεπισκοπή, ενισχύουν το εκκλησιαστικό φρόνημα και την ενότητα του χριστεπωνύμου πληρώματός της και μας φέρνουν ολοένα και εγγύτερα στη Μητέρα και τροφό του Γένους Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως.

“Γι’ αυτό, η σημερινή επέτειος αφενός αποτελεί ευκαιρία να καταθέσουμε την ευγνωμοσύνη μας προς τον ίδιο, αλλά και προς το Σεπτό Κέντρο της Ορθοδοξίας, τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο και την περί Αυτόν Αγία και Ιερά Σύνοδο για την εκλογή του στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο της Εκκλησίας της Αυστραλίας, και αφετέρου αποτελεί πρόσκληση να ανανεώσουμε, καθεμιά και καθένας μας, την προσωπική του αφοσίωση στον Χριστό και στην Εκκλησία Του, συμπορευόμενοι «εκ ψυχής» με τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπό μας”, τονίζει στο ευχετήριο αφιέρωμά του το Βήμα της Εκκλησίας.

